

“Rusalka” by Antonín Dvořák libretto (Czech English)Other “Rusalka” libretti [\[show\]](#)Line-by-line [\[show\]](#)**Osoby**

Rusalka - soprán
 Vodník - bas
 Princ - tenor
 Ježibaba - alt
 Cizí kněžna - mezzosoprán
 tři lesní žínky - soprány, alt
 Hajný - baryton
 Kuchtík - soprán
 Lovec - baryton
 rusalky, princova družina, svatební hosté

Act 1

Lesní žínky:

Hou, hou, hou,
 stojí měsíc nad vodou!
 Zvědavě se v hloubku dívá,
 po kameni ke dnu splývá,
 hastrmánek hlavou kývá,
 starou hlavou zelenou.
 Hou, hou, hou,
 kdo to chodí nocí tou?
 Hastmánku, měsíc stoupá,
 už se tobě v okně houpá,
 za chvíli se k tobě vloupá,
 ve tvou skříňku stříbrnou!
 Hou, hou, hou,
 měsíc bloudí nad vodou!
 Po jezeře tančí vánek,
 probudil se hastrmánek,
 hastrmánek, tatrmánek,
 hou, hou, hou,
 Bublínky už ze dna jdou,
 hou, hou, hou,
 hatrmánek nad vodou!
 Hastrmánek chce se ženit,
 která z vás chce vodu pěnit,
 dědka česat, lože změnit,
 s babkou hastrmanovou?
 Hou, hou, hou...

Characters

Rusalka, the Naiad - soprano
 The Water Sprite - bass
 The Prince - tenor
 The Witch - contralto
 The Foreign Princess - mezzo-soprano
 The Three wood nymphs - sopranos, contralto
 The Gamekeeper - baritone
 The Turnspit - soprano
 The Hunter - baritone
 the naiads, The suite of the Prince, wedding guests

Act 1

The wood nymphs:

Ho, ho, ho,
 the moon is standing over the water!
 Curiously it peers into the depths,
 flowing over the rock to the bottom,
 Vodník nods his head,
 ho, his old green head.
 Ho, ho, ho,
 who goes there through the night?
 Vodník, the moon is rising,
 swinging into your window.
 Soon it will sneak in,
 ho, into your silvery chamber!
 Ho, ho, ho,
 the moon is roaming over the water!
 A breeze is dancing along the lake,
 Vodník has awoken,
 that jester,
 ho, ho, ho.
 Bubbles are now rising from the bottom,
 ho, ho, ho,
 Vodník above the water!
 Vodník wants a woman,
 which of you wants to foam the water,
 comb the old man's hair, change places,
 ho, with Vodník's wife?
 Ho, ho, ho...

Vodník:

I pěkně vítám z lesa k jezeru.
Jakž, je tam smutno bujným slečinkám?
Mám dole na dně samu nádheru
a zlatých rybek na pytle tam mám.
Rákosím se kmitnu,
ruku svou jen napnu,
po slečince chňapnu,
za nožky ji chytnu,
stáhnu si ji k nám!

Lesní žínky:

Hastrmánku heja hej,
tedy si nás nachytej!
Kterou chytíš mužičku,

dá ti pěknou hubičku,
ale žena, ha, ha, ha,
za uši ti vytahá!
Tedy si nás nachytej!

Vodník:

Uličnická havěť!
Kterak zbrkle pádí!
Horem, dolem, dolem, polem,
inu mládí!

Rusalka:

Hastrmánku, tatičku!

Vodník:

Kýho šlaka, dítě,
snad mi tady v měsíčku,
nesušíš mé sítě?

Rusalka:

Hastrmánku, tatičku,
než se vody zpění,
sečkej se mnou chvíličku,
ať mi smutno není!

Vodník:

A vida, smutno!

The Watersprite:

A warm welcome from the wood to the lake!
What, do the boisterous girls feel sad there?
Down on the bottom I've got nothing but splendour,
and I've got golden fishes there by the sackful.
I'll dash through the reeds,
just stretch out my hand,
grab a little miss,
catch her by the feet,
pull her down to our abode.

The wood nymphs:

Vodník, come on, hey,
so catch us!
The one you catch, dear man,

will give you a nice kiss,
but your wife, ha ha ha,
will pull your ears!
So catch us!

The Watersprite:

Roguish creatures!
How madly they run!
Up and down, through the field,
well, they're young!

Rusalka:

Vodník, daddy dear!

The Watersprite:

Good grief, child!
What are you doing?
Drying my nets here in the moonlight!

Rusalka:

Vodník, daddy dear,
until the waters foam up
stay with me a while,
so I won't feel sad!

The Watersprite:

What, you're sad?

Rusalka:

Všechno řeknu ti!

Vodník:

A dole taky?

Rusalka:

Smutno k zalknutí!

Vodník:

Dole, kde je samý rej?

Není možná, povídej!

Rusalka:

Chěla bych od vás,
hlubin těch se zbýti,
člověkem být
a v zlatém slunci žít!
Chtěla bych od vás,
hlubin těch se zbýti.

Vodník:

Mohuliž věřit vlastním uším svým?
Člověkem býti? Tvorem smrtelným?

Rusalka:

Sám vyprávěls ty zvěsti neznámé,
že mají duši, které nemáme,
a duše lidí, že jde nebi vstříc,
když člověk zhyne a když znikne v nic!

Vodník:

Dokud rodná kolébá tě vlna,
nechtěj duši, ne, ta je hříchu plna!

Rusalka:

A plna lásky!

Rusalka:

I'll tell you all!

The Watersprite:

And down below, too?

Rusalka:

So sad I could suffocate!

The Watersprite:

Below, where it's all dancing and play?

Impossible! Speak!

Rusalka:

I'd like to leave you all,
to leave the depths,
to be human
and live in the golden sunshine!
I'd like to leave you all,
to leave the depths.

The Watersprite:

Can I believe my ears?
To be human? A mortal being?

Rusalka:

You yourself used to tell strange tales,
that they have a soul, which we don't.
And the souls of people go to heaven,
when the human dies and vanishes into nothing!

The Watersprite:

As long as your native wave cradles you,
don't wish for a soul. It's full of sin.

Rusalka:

And full of love!

Vodník:

Vodo pravěká,
snad nemiluješ, dítě, čověka?

Rusalka:

Sem často přichází
a v objetí mé stoupá;
šat shodí na hrázi
a v loktech mých se koupá.
Leč pouhou vlnou jsem,
mou bytost nesmí zřít.
Ó vím, že člověkem dřív musela bych býti,
jak já jej objímám a vinu já jej v ruce,
by on mne objal sám
a zulíbal mne prudce!

Vodník:

Dítě, z noci do noci
tvoje sestry budou pro tě plakat!
Už ti není pomoci,
člověk-li tě v svou moc doved' zlákat!

Rusalka:

Hatrmánku, mužičku,
on mne musí zočit,
pověz, pověz, tatíčku,
co mám smutná počít?

Vodník:

Ztracena dověků,
prodána člověku!
Marno je lákat tě dolů v rej.
Ježibabu si zavolej,
ubohá Rusalko bledá!...
Běda! Běda! Běda!

Rusalka:

Měsíčku na nebi hlubokém,
světlo tvé daleko vidí,
po světě bloudíš širokém,
díváš se v příbytky lidí.
Měsíčku, postůj chvíli,
řekni mi, kde je můj milý?
Řekni mu, stříbrný měsíčku,
mé že jej objímá rámě,

The Watersprite:

Ye ancient waters!
Don't tell me, child, you love a human!

Rusalka:

He often comes here
and steps into my embrace,
throws his clothes on the bank
and bathes in my arms.
But I'm only a wave;
he's not allowed to see my being.
Oh, I know I'd first have to be human,
so that as I embrace him and enfold him in my arm
he might himself embrace me
and kiss me fervently!

The Watersprite:

Child, night after night
your sisters will weep for you!
There's no help for you, once
a human has enticed you into his power!

Rusalka:

Vodník, dearest,
he must be made to see me!
Tell me, daddy,
what am I, sad creature, to do?

The Watersprite:

Lost forever,
lost to the world of humans!
It's futile to entice you below to our merriment.
Call Ježibaba,
oh poor, pale Rusalka!
Alas! Alas! Alas!

Rusalka:

Oh moon in the deep sky,
your light sees far,
you roam over the wide world,
and peer into human dwellings.
Oh moon, stay a while,
tell me, where is my love?
Tell him, silvery moon,
that my arms enfold him,

aby si alespoň chvíličku,
vzpomenul ve snění na mě.
Zasvět' mu do daleka,
řekni mu, kdo tu naň čeká!

O mně-li duše lidská sní,
ať se tou vzpomínkou vzbudí!
Měsíčku, nezasni!

Ta voda studí!
Ježibabo, Ježibabo!

Vodník:

Ubohá Rusalko bledá!
Běda! Běda! Běda!

Rusalka:

Ježibabo! Ježibabo!

Ježibaba:

Lkáním, štkáním, nařikáním,
kdo mne budí před svítáním?

Rusalka:

Ježibabo, léku dej mi,
vodní kouzlo se mne sejmí!

Ježiaba:

Slyším cosi, čichám cosi,
ozvi se a pověz, kdo jsi?

Rusalka:

Rusalka jsem, vodní víla,
dej mi léku, dej, tetko milá!

Ježibaba:

Jsi-li víla, zjev se hbitě,
ukáž se mi, krásné dítě!

Rusalka:

Vlnami jsem upoutána,

so that for at least a moment
he'll remember me in his dream.
Shine for him into the distance,
tell him who awaits him here!

If the human soul dreams of me,
may he awake with that thought!
Oh moon, don't fade!

That water chills me!
Ježibaba! Ježibaba!

The Watersprite:

Oh poor, pale Rusalka!
Alas! Alas! Alas!

Rusalka:

Ježibaba! Ježibaba!

Ježibaba:

Lamenting, sobbing, wailing!
Who's waking me before dawn?

Rusalka:

Ježibaba, give me a potion,
take the watery magic from me!

Ježibaba:

I hear something, I sniff something,
speak up and tell me who you are!

Rusalka:

I'm Rusalka, a water nymph.
Give me a potion, dear aunty!

Ježibaba:

If you're a nymph, show yourself nimbly,
Show yourself to me, lovely child!

Rusalka:

I'm fettered by the waves,

do leknínů zamotána.

Ježibaba:

Vytrhni se, cupy, hupy,
pospěš ke mně do chalupy!
Pusť ji vlnko, pusť ji ke mně,
ať se nožky dotknou země!
Nožičky, neste ji, nožičky, držte ji!
Vida, jak nožičky chodit už umějí!

Rusalka:

Ježibabo! Pomoz!
Staletá moudrost tvá všechno ví,
proniklas přírody tajemství,
za nocí hlubokých o lidech sníš,
odvěkým živlům rozumíš.
Pozemské jedy, paprsky měsíce,
dovedeš svařit na léků tisíce,
dovedeš spojit, dovedeš bořit,
dovedeš usmrtit, dovedeš stvořit.
Člověka v příšeru, příšeru v člověka
dovede proměnit moudrost tvá odvěká.
Rusalky za nocí hrozbou svou strašíš,
pro lidské strasti divné léky snášíš,
pro nás i pro lidi
ve světě dalekém
sama jsi živlem,
sama jsi člověkem.
Se smrtí věčnost je věno tvé,
pomoz mi pomoz, zázračná ženo!
Pomoz mi!

Ježibaba:

To já znám, s takovou se chodí k nám!
Ale slyš, pilně slyš,
nežli léku okusíš:
perly máš, krásu máš,
pomohu-li, co mi dáš?

Rusalka:

Vše, co mám, si vem,
ale udělej mne člověkem!

Ježibaba:

A nic víc? Pranic víc?

Proto přišlas úpějíc?
Voda tě už omrzela,
lidského jsi lačna těla,
milování, láskování,
hubiček a cukrování.

tangled in water lilies.

Ježibaba:

Tear yourself out, step, hop,
hurry into my hut!
Let her go, little wave, let her come to me,
let her feet touch the ground!
Little feet, carry her, little feet, hold her!
Lo, the feet already know how to walk!

Rusalka:

Ježibaba! Help!
Your wisdom of the centuries knows all,
you've penetrated nature's mysteries,
in the deep nights you dream of people,
you understand the age-old elements.
From earthly poisons and moonbeams
you can brew thousands of potions.
You can join, you can demolish,
you can kill, you can create.
Human into monster, monster into human,
you can transform them with your age-old wisdom!
In the night the water nymphs tremble before you.
For human woes you prepare wondrous cures,
for us and for people
in the wide world
you yourself are a natural element,
you yourself are human.
An eternity with death is your dowry.
Help me, wondrous woman!
Help me!

Ježibaba:

I know all about that, such wishes are brought to us!
But listen, listen closely,
before you taste the potion:
You've got pearls and you've got beauty.
If I help you, what will you give me?

Rusalka:

All that I have you can take,
but make me human!

Ježibaba:

And nothing more? Nothing more at all?

That's why you've come snivelling?
You've had enough of water,
and you hunger for a human body?
For loving and playing,
kisses and sweetness.

To já znám, s takovou se chodí k nám!

I know all about that. Such wishes are brought to us!

Rusalka:

Rusalka:

Tvoje moudrost všechno tuší,
dej mi lidské tělo, lidskou duši!

Your wisdom knows all.
Give me a human body, a human soul!

Ježibaba:

Ježibaba:

Dám ti, dám, věz to rarach sám!
Ale ty mi musíš dát
průsvitný svůj vodní šat.
A když lásky neokusíš na světě,
zavržena musíš žít v hlubinách zas prokletě.
Ztratíš-li tu lásku,
po níž cit tvůj prahne,
kletba vodních mocí
zas tě v hloubku stáhne.
A než nabudeš jí, budeš trpět též:
pro všechen lidský sluch něma zůstaneš!
Chceš být něma, chceš,
pro toho, ježž miluješ?

I will, I will, by the devil, I will!
But you must give me
your diaphanous, watery dress.
And if you don't find love in the world,
you must live as an outcast back in the depths, accursed.
If you should lose the love
for which your feelings crave,
then the curse of the watery powers
will drag you back into the deep!
And before you win it you'll also suffer:
to all human ears you'll remain mute!
Do you want to be mute, do you?
For the one you love?

Rusalka:

Rusalka:

Jeho-li lásku poznat smím,
ráda, věř, pro něj oněmím.

If I can know his love,
gladly, believe me, I'll go mute for him!

Ježibaba:

Ježibaba:

Střez si ho a to věz:
prokleta-li se vrátíš ve vodníkovu říš,
miláčka svého také zahubiš,
stane se navždy obětí,
věčného tvého prokletí!

Guard him, guard him, and know this:
If you return cursed to Vodník's realm,
you'll destroy your lover, too!
He'll become forever the victim
of your eternal damnation!

Rusalka:

Rusalka:

Čistou duší, čistou lidskou duší,
moje láska všechna kouzla zruší!

With a pure human soul
my love shall overcome all spells!

Ježibaba:

Ježibaba:

Tedy pojď, honem pojď,
do chaty mne vyprovod'.
V krbu jedy navaříme,
Rusalku tím napojíme,
ale potom ani muk,
čury mury fuk!

Come, then, come quickly,
come with me into my hut!
We'll brew up poisons in the fireplace,
and give them to Rusalka to drink!
But then not a word.
Abracadabra!

Čury mury fuk,
bílá pára vstává z luk!
Kapka krve dračí,

Abracadabra,
white mist is rising from the meadows!
A drop of dragon's blood,

deset kapek žluče,
teplé srdce ptačí,
pokud ještě tluče.
Skoč, můj mourku, skoč a skoč,
varem v kotli pozatoč!
Čury mury fuk,
nelekej se větších muk!
Tot' tvé lidské věno,
a to musíš pít,
tím co uvařeno,
jazyk zdřevění ti.
Skoč můj mourku, hola hej,
v hrdlo jí tu šťávu vlej!
Čury mury fuk,
ale teď už ani muk!

Vodník:

Ubohá Rusalko bledá!
Běda! Běda! Běda!

Lovec:

Jel mladý lovec, jel a jel,
laň bílou v lese uviděl.
Hluboké oči ta měla,
zda-li ji stihne má střela?
Ó, mladý lovče, dále spěj,
tu bílou laňku nestřílej,
varuj se jejího těla!
Zda-li ji stihne má střela?

Princ:

Zde mihla se a zase zmizela!
Horem a dolem, lesem a polem,
podivná zvěř ta míhá se kolem
a tady stopa znikla docela!
A tajemným vlněním potají,
ty vody mne v lokty své lákají,
jak bych měl divoký lovu cit,
v objetí jejich zas ochladit.
Krok vážne mi, stesk cítím neznámý,
zbraň z unavené ruky padá mi.
sotva lov začal, unavil mne vráz,
divné to kouzlo, zajalo mne zas!

Lovec:

Laň nebyla to, lovče, stůj!
Bůh tvoji duši opatruj!
Srdce tvé smutno je zcela,
koho to stihla tvá střela?

ten drops of bile,
the warm heart of a bird,
already the kettle is hissing.
Jump, my tomcat, jump,
stir the brew in the kettle!
Abracadabra,
don't be afraid of greater torments!
This is your human dowry,
and you must drink it.
This brew
will make your tongue go wooden.
Jump, my tomcat, come on, hey,
poor this juice down her throat!
Abracadabra,
but now not a word!

The Watersprite:

Oh poor, pale Rusalka!
Alas! Alas! Alas!

The Hunter:

A young hunter rode and rode,
he saw a white doe in the forest.
Deep eyes she had,
will my arrow strike her?
Oh, young hunter, hurry on,
don't shoot this white doe,
beware her body!
Will my arrow strike her?

The Prince:

Here I glimpsed her and then she vanished!
Over hill, over dale, through forest and field,
this wondrous creature passes quickly by
and here the track has vanished completely!
And a mysterious rippling
in these waters entices me into their arms,
as if inviting me to cool the passion of the hunt
in their embrace.
My stride falters, i feel a strange yearning,
my weapon falls from my weary hand.
The hunt has scarcely begun, and suddenly has tired me,
that strange magic has seized me again!

The Hunter:

That was no doe, Hunter, stop!
God protect your soul!
Your heart is terribly sad,
whom did your arrow strike?

Princ:

Ustaňte v lovu, na hrad vraťte se.
Podivné čáry bloudí po lese,
divnější čáry v duši mám.
Domů vraťte se, chci býti sám!

Vidino divná, přesladvá,
jsi-li ty člověk, nebo pohádka?
Přišla jsi chránit vzácné zvěři,
kterou jsem zahléd' v lesa šefi?
Přišla-lis prosit za ni,
sestřičko bílých laní?
A nebo sama, jak vstříc mi jdeš,
kořistí lovcovou býti chceš?
Svirá ti ústa tajemství,
či navždy jazyk tvůj ztich'?
Něma-li ústa tvá, Bůh to ví,
vylibám odpověď s nich!
Odpověď záhadám,
jež mne sem lákaly,
jež mne sem volaly,
přes trní, přes skály,
abych tu konečně v blažený dnešní den,
dítě, tvým pohledem náhle byl okouzlen.
Co v srdci tvém je ukryto,
máš-li mne ráda, zjev mi to!

Sbor rusalek:

Sestry, jedna schází z nás!
Sestřičko, kam odešlas?

Vodník:

Přes hory, přes hory,
doly a lesy!

Sbor rusalek:

Sestřičko, kde jsi?

Princ:

Vím, že jsi kouzlo, které mine,
a rozplyne se v mlžný rej,
leč dokud čas náš neuplyne,
ó, pohádka má, neprchej!
Můj skončen lov, nač myslit naň?
Tys nejvzácnější moje laň,
tys hvězdička zlatá v noc temnou,

The Prince:

Stop the hunt, return to the castle.
Strange magic is wandering in the forest,
and stranger magic in my heart.
Return home, I want to be alone!

Wondrous vision, immensely sweet,
are you human or a fairy tale?
Have you come to protect that rare creature
I glimpsed in the dimness of the forest?
Have you come to beg for her life,
oh sister of the white doe?
Or do you yourself, as you come toward me,
want to be the hunter's booty?
Are your lips sealed by a secret,
or has your tongue fallen forever silent?
If your lips are mute, God knows
I'll kiss an answer from them!
An answer to the mysteries
that enticed me here,
that called me
past thorns, past crags,
for me finally, on this blissful day,
child, to be suddenly enchanted by your gaze!
What's hidden in your heart?
If you love me, give me a sign!

The Naiads:

Sisters, one of us is missing!
Sister dear, where have you gone?

The Watersprite:

Across hills, valleys,
and woods!

The Naiads:

Sister dear, where are you?

The Prince:

I know you are magic that will pass
and dissolve into a play of mist.
But while our time lasts,
oh my fairytale, don't flee!
My hunt is over, why think of it?
You are my most precious doe,
you're a golden star shining into the dark night.

pohádka má, pojď se mnou!

My fairytale, come with me!

Act 2

Hajný:

Jářku, klouče milé,
dopověz,
jaká že to kratochvíle
na zámku se strojí dnes?
To je hostí na síni
to je práce v kuchyni,
na stolech a na policích
podivného náčiní!

Kuchtík:

Máme ti teď sháňku,
milý strýče Vaňku,
od večera do svítání
neustane práce ani!
Pomysli si, pomysli si,
zdas to, stýčku, slyšel kdysi?
Princ ti našel v lese
divné stvoření,
a s ním, podivme se,
snad se ožení!
Našel prý ji v lesích tvých,
ve tvých lesích hlubokých.
Ale ať ji vzal kde vzal,
já bych se jí strýčku bál!
Holka je ti němá,
kapky krve nemá,
chodí jako vyjevená!
To by byla čistá žena!

Hajný:

Je to pravda vskutku,
co se mluví všude?
Můj ty milý smutku,
už to takhle bude!
Ať nás Pán Bůh chrání,
myslivec jsem starý,
že v tom milování
vězí divné čáry!
U nás v lese straší
šlakovité moci,
lesem divní braši
chodí o půnoci.
Je-li v těle duše slabá,
uhrane ji Ježibaba,

Act 2

The Gamekeeper:

Do tell, dear boy,
what else?
What kind of entertainment
is being prepared in the palace today?
So many guests in the banquet hall,
work in the kitchen,
fabulous dishes
on the tables and shelves!

The Pantryboy:

We're in a rush now,
dear uncle Vaněk,
from dawn to dusk,
we never stop working!
Just imagine, uncle,
have you ever heard such a thing?
The Prince found in the forest
a strange creature,
and it seems - can you believe it? -
he might marry it!
They say he found her in your woods,
in your deep forest.
But wherever he got her,
uncle, I'd be scared of her!
The girl is mute
and has not a drop of blood,
She walks about as though stunned!
What a fine wife she'd make!

The Gamekeeper:

Is it really true,
what they're saying everywhere?
My poor, dear boy,
it seems that it is!
May the Lord God protect us.
As an old huntsman I say
that in this loving
lies strange magic!
My forest is haunted
by sinister powers,
in the forest strange comrades
walk about at midnight.
If the soul in the body is weak,
Ježibaba will hex it,

pode hrází
tuze snadno
hastrman tě
stáhne na dno!
A kdo vidí lesní žínky
bez košilky, bez sukýnky,
omámí ho lásky chtíč.
Pán Bůh s námi
a zlé pryč!

Kuchtík:

Strýčku, já se bojím!

Hajný:

Inu, není div!
Pán Bůh hříchům твоjim
budiž miostiv!

Kuchtík:

Náš princ vždy tak švarný byl,
kterak se teď proměnil!
Není, jako býval, není,
bloudí jako omámen,
stará Háta na modlení,
dává za něj den co den.
A pan farář, jak to slyšel,
varovati prince přišel.
Ale princ, ne a ne,
holka prý tu zůstane!

Hajný:

Proto jsou tu hosté již!
Proto se tak prázdní spíž!
Proto jsem honem vlek'
plno zvěře na zámek!

Kuchtík:

Naštěstí, jak zdá se,
nemělo to být,
všechno může zase
jiná pokazit!
Stará Háta vypráví,
jak prý je princ vrtkavý,
už prý jeho láska mizí,
jinou prý zas v mysli má,
po jakési kněžně cizí,
hází prý už očima.

beneath the banks of the lake
it can easily happen,
the water gnome will drag you
to the bottom!
And whoever sees the wood nymphs,
without blouse, without skirt,
will be dazed by a craving for love.
The Lord God be with us,
and away with evil!

The Pantryboy:

Uncle, I'm afraid!

The Gamekeeper:

Well, it's no wonder.
May the Lord God have mercy
on your sinful soul!

The Pantryboy:

Our prince was always so handsome,
how he's changed now!
He's not as he was, no,
he wanders about as in a trance,
the old woman Háta has prayers
said for him every day.
And when the priest heard about it
he came to warn the prince.
But the prince would hear none of it –
the girl is to stay!

The Gamekeeper:

That's why the guests are here!
That's why everything's being taken from the cupboards!
That's why I hurried to bring
lots of game to the palace!

The Pantryboy:

Luckily it seems
it wasn't meant to be:
another woman
may spoil everything!
Old Háta tells
how the prince is fickle.
She says his love is already fading,
that he has another woman on his mind,
that some foreign princess
has now caught his eye!

Hajný:

Pábůh dej, pánbůh dej,
ve zdraví ho zachovej!
Já být princem, bez okolků
vyhnal bych tu cizí holku,
než mne v peklo zamotá,
ať se klidí žebrota!

Kuchťík:

Hu! Tam si vede princ tu obludu!

Hajný:

Já na ní také čekat nebudu!

Princ:

Již týden dlíš mi po boku,
jak z báje zjev dlíš přede mnou,
a marně v očích hluboku
tvou bytost hledám tajemnou!
Má sňatek dát mi teprve,
co láska dávno chtěla,
by rozhořela jsi do krve
a byla ženou mou zcela?
Proč chladí tvoje objetí,
vzplát vášní proč se bojíš?
Proč úzkostí jen zachvěti
mám v náruči se tvojí?
A marně dusím smutný cit,
z náruče tvé se nelze vyprostit,
byť stokrát byla jsi chladná, nesmělá,
mít musím tebe docela!

Cizí kněžna:

Ne, není to láska, hněvivý je to cit,
že jiná dlí, kde já jsem chtěla být,
a že jsem jeho mítí neměla,
ať štěstí obou zhyne docela!
Zda na chvíli princ vzpomene si přec,
že hostitelem též je milenec?
Má na to štěstí, jímž vás blaží svět,
též cizí host jen němě pohlížet?

Princ:

Ach, výčitka to věru včasná,

The Gamekeeper:

Oh Lord God, may it be so.
Preserve him in good health!
If I were the prince, without ado
I'd chase out that strange girl,
before she entangles me in hell.
Let that good-for-nothing get out of here!

The Pantryboy:

Ugh, here comes the prince leading that creature!

The Gamekeeper:

And I'm not going to wait for her!

The Prince:

For a week already I have you by my side,
I see you before me like a vision from a fable,
and vainly in your deep eyes
I seek your mysterious being.
Am I to find only in marriage
what love has long craved?
That your ardour might be ignited
and you might be my woman completely?
Why does your embrace chill me,
why is it afraid of passion?
Why is a pang of anxiety all
that I feel in your arms?
And vainly I suppress a feeling of sadness;
from your arms there's no escape.
However cool you are, and timid,
I must have you, possess you completely!

The Foreign Princess:

No, it's not love, it's a feeling of rage,
that another dwells where I wanted to be,
and that I was not destined to have him.
Let happiness die completely for both of them!
Will the prince remember for a moment, after all,
that the lover is also a host?
This happiness the world bestows on you:
should a guest only gaze on it silently?

The Prince:

Oh, a truly timely reproach,

a s vašich rtíků rád ji snáším,
i ženich věru, kněžno krásná,
je především jen sluhou vaším!

Cizí kněžna:

A vaše láska, citů vašich paní,
vás nepokárá za to slovem ani?
Či v pohledu svém tolik něhy má,
že mluví s vámi pouze očima?

Princ:

Leč oči její říci zapomněly,
že hostitel se nepozorným stal.
Necht' nahradí teď rychle, svolíte-li,
co roztržit jen chvíli zanedbal.
Nač rozpaky tvoje,
a proč se tolik chvěješ?
V svou komnatu pospěš
a stroj se k plesu již!

Cizí kněžna:

Ó, vystrojte se v šaty přebohaté,
mám dvornost jeho,
vy však srdce máte!

Vodník:

Běda! Běda!
Ubohá Rusalko bleďá,
v nádheru světa zakletá!
Běda!
Celý svět nedá ti, nedá,
vodní čím říše rozkvétá!
Stokrát bys byla člověkem,
ve jhu jsi spjata odvěkém.
Byť měl tě člověk stokrát rád,
navždy ho nemůžeš upoutat!
Ubohá Rusalko bleďá,
zajatá v kouzlo lidských pout!
Voda tvá všude tě hledá,
nadarmo chce tě obejmout!
Až se zas vrátíš k družkám svým,
budeš jen živlem smrtícím,
vrátíš se žitím uvadlá,
prokletí žívlů jsi propadla!
Ubohá Rusalko bleďá,
v nádheru světa zakletá!

Sbor:

and from your dear lips I bear it gladly!
Even the bridegroom, lovely princess,
is above all only your servant!

The Foreign Princess:

And your beautiful bride, mistress of your emotions,
has not a word of reprimand for you?
Or has she so much tenderness in her gaze
that she speaks to you only with her eyes?

The Prince:

But her eyes forgot to say
that the host has become negligent.
Let him now quickly compensate, if you allow,
for his absent-minded, momentary neglect.
Why your anxiety?
And why do you tremble so?
Hasten to your chamber
and dress for the ball!

The Foreign Princess:

Oh, don a fabulous gown!
I have his courtesy,
but you have his heart.

The Watersprite:

Alas! Alas!
Oh poor, pale Rusalka,
sent by a spell into the dazzling world!
Alas!
The whole world will not give you
what blooms in the realm of water!
You could be a human a hundred times,
but you're bound to the ancient yoke.
A human could love you a hundred times,
but you can't bind him forever!
Oh poor, pale Rusalka,
captured by the magic of human fetters!
Your water seeks you everywhere,
in vain wanting to embrace you!
When you return to your sisters
you'll be only an element that brings death.
You'll return faded by living;
you've fallen victim to the curse of the elements.
Poor, pale Rusalka,
sent by a spell into the dazzling world!

Chorus:

Květiny bílé po cestě,
po cestě všude kvetly,
hoch jel a jel k své nevěstě
a den se smál tak světlý.
Nemeškej, hochu, k milé spěš,
dorosteš záhy v muže,
zpátky až tudy pojeděš,
pokvetou rudé růže.
Květiny bílé nejdříve,
úpalem slunce zašly,
ale ty růže ohnivé,
svatební lože kráslí!

Vodník:

Ubohá Rusalko bledá,
v nádheru světa zakletá!
Běda!
Na vodách bílý leknín sní,
smutným ti druhem bude,
pro tvoje lože svatební,
neketou růže rudé!

Rusalko, znáš mne, znáš!

Rusalka:

Vodníku, tatíčku drahý!

Vodník:

Proto jsem přišel v zámek váš,
bych zřel tě truchlit tak záhy?

Rusalka:

Tatíčku, vodníčku, spas mne,
úzkost mne pojala hrozná!
Běda, že chtěla jsem zradit vás,
běda, kdo člověka pozná!
Běda! Běda!
Jiná jej krásou jala vráz,
divokou lidskou krásou,
a mne už nezná zas,
Rusalku prostovlasou.

Vodník:

On že tě zavrhl, jenž měl tě rád?
Musíš teď, musíš vytrvat!

White flowers along the way,
all along the way they bloomed.
A lad rode and rode to see his bride
and the day smiled so brightly.
Don't tarry, lad, hasten to your beloved.
Soon you'll grow up to be a man.
When you come back this way
the blooms will be red roses.
The white flowers were first
to wilt in the hot sun.
But these fiery roses
adorn the wedding bed.

The Watersprite:

Poor, pale Rusalka,
sent by a spell into the dazzling world!
Alas!
On the waters a white water lily dreams;
it will be your sad companion.
For your wedding bed
no red roses bloom!

Rusalka, do you recognize me, do you?

Rusalka:

Vodník, daddy dear!

The Watersprite:

Have I come to your palace
to see you grieving so soon?

Rusalka:

Daddy, Vodník, save me, save me;
horrible anxiety has seized me!
Oh, that I wanted to betray you all!
Wretched is the one who knows humans!
Alas! Alas!
Another woman's beauty ensnared him at once:
wild, human beauty.
As for me, he no longer knows me,
Rusalka with her flowing hair!

The Watersprite:

What, he rejected you? The one who loved you?
You must now persevere!

Rusalka:

Ó marno, ó marno to je,
a prázdnota je v srdci mém,
jsou marny všechny vděky moje,
když zpola jsem jen člověkem!
Ó marno to je, mne už nezná zas,
Rusalku prostovlasou.
Jí hoří v očích vášně síla,
té lidské vášně prokleté!
Mne voda chladná porodila
a nemám, nemám vášně té!
Prokleta vámi, pro něj ztracena,
odvěkých živlů hluchá ozvěna.
Ženou ni vílou nemohu být,
nemohu zemřít, nemohu žít!
Nemohu zemřít, nemohu žít!

Vidíš je, vidíš? Jsou tu zas!
Tatíčku, spas mne, spas!

Cizí kněžna:

Vám v očích divný žár se zračí
a naslouchám vám zmámena.
Jste stále vřelejší a sladší,
ó, princi, co to znamená?
Kam prchla vaše vyvolená,
ta bez řeči a beze jména,
kam prchla, aby viděla,
že princ je změněn docela?

Princ:

Kam prchla? Milý Bůh to ví!
Leč změnou mou jste sama vinna.
A letní noc to nepoví,
že zajala mne kouzla jiná!
Ó nazvete to rozmarem,
že miloval jsem jinou chvíli,
a buďte žhavým požárem,
kde dosud luny svit plál bílý!

Cizí kněžna:

Až požár můj vás popálí,
a všechny vaše vášně zděsí,
až odejdu vám do dále,
co s leskem luny počnete si?
Až obejmou vás lokty sličné
té němé krásky náměsíčné,
čím k vášni hřát se budete?
Ó škoda, škoda vášně té!

Rusalka:

Oh, it's futile, it's futile,
and my heart is empty.
Futile are all my charms,
when I'm only half human!
Oh, it's futile, he know longer knows me,
Rusalka with her flowing hair.
Her eyes blaze with the force of passion,
that accursed human passion!
Whereas I am born of cool water,
and lack that passion!
Accursed by all of you, for him lost,
a faint echo of the ancient elements!
Neither woman nor fairy can I be;
I cannot die, and cannot live!
I cannot die, and cannot live!

Do you see them, do you? They're here again!
Daddy, save me, save me!

The Foreign Princess:

I see a strange glow in your eyes
and listen to you dumbfounded.
You're ever more ardent and sweet!
Oh prince, what does this mean?
Where has your chosen one fled?
The one without speech and without name?
Where has she fled? She should see
that the prince has changed completely!

The Prince:

Where has she gone? Dear God knows!
But this change is your own fault!
And the summer night won't tell
that a different has captured me!
Oh, call it a whim
that I loved another for a while.
And be a blazing fire,
where till now burned the white light of the moon!

The Foreign Princess:

When my fire has seared you
and horrified all your passions,
when I leave you and travel far away,
what will you do with the lustre of the moon?
When you are embraced by the lovely arms
of that mute, somnambulant beauty,
what will warm you to passion?
What a waste of that passion!

Princ:

A kdyby celý svět
chtěl klnout mojí touze,
vy jste ten žhavý květ,
byť kvetl chvíli pouze!
Teď teprve to vím,
čím mřelo moje tělo,
když lásky tajemstvím
se uzdraviti chtělo!
Co z lásky oné zbude,
již v osidla jsem pad' ?
Rád strhám všechny svazky,
bych vás mohl milovat!

Cizí kněžna:

Ó teprve teď poznávám,
že námluvy mi náhle kynou,
pan ženich, zdá se, neví sám,
zda namlouvá si mne, či jinou!

Princ:

Mrazí mne tvoje ramena,
bílá ty krásu studená!

Vodník:

V jinou spěš náruč, spěš,
objetí jejímu neujdeš!

Princ:

Z objetí moci tajemné,
spaste mne!

Cizí kněžna:

V hlubinu pekla bezejmennou,
pospěšte za svou vyvolenou!

Act 3

Rusalka:

Necitelná vodní moci,
stáhlas mne zas v hlubinu,

The Prince:

And if the whole world
should condemn my longing,
you are the glowing blossom,
even if it bloomed for a moment only!
Only now do I realize
why my body was languishing,
when in the mystery of love
it sought a cure!
What will remain of that love
in whose snares I became entangled?
I'll gladly throw off all bonds
to be able to love you!

The Foreign Princess:

Oh, only now do I realize
that courting suddenly beckons to me.
The groom, it seems, does not himself know
whether he's wooing me or another!

The Prince:

Your shoulders freeze me,
you white beauty, white and cold!

The Watersprite:

Rush into the arms of another, rush, rush.
From the embrace of this one you'll never escape!

The Prince:

From the embrace of a mysterious power
save me!

The Foreign Princess:

Into the nameless abyss of hell
hurry after your chosen one!

Act 3

Rusalka:

Oh insensitive watery power,
you've dragged me back down into the deep.

proč v tom chladu bez pomoci
nezhynu? Proč nezhytnu?

Mladosti své pozbavena,
bez radosti sester svých,
pro svou lásku odsouzena
teskním v proudech studených.
Ztrativši svůj půvab sladký,
miláčkem svým prokleta,
marně toužím k sestřám zpátky,
marně toužím do světa.
Kde jste, kouzla letních nocí
nad kalichy leknínů?
Proč v tom chladu bez pomoci
nezhynu? Proč nezhytnu?

Ježibaba:

Aj aj, už jsi se navrátila?
No tos tam dlouho nepobyla!
A jak máš bledé tváříčky
a jak tu truchlíš o samotě!
Což nechutnaly hubičky
a lidské lože nehrálo tě?

Rusalka:

Ach běda, tetko rozmilá,
vše zradilo mne, vše jsem ztratila!

Ježibaba:

Krátké bylo milování,
dlouhé bude naříkání,
po hubičkách mužských úst,
nekonečný, věčný půst!
Člověk je člověk, žívlů vyvrhel,
z kořenů země dávno vyvrácen,
běda, kdo jeho lásku poznat chtěl,
jeho kdo zradou je teď zatracen!

Rusalka:

Tetko moudrá, tetko, rci,
není mi, není pomoci?

Ježibaba:

Miláček tě zavrhl,
přestal tě mít rád,
a teď Ježibaba
má zas pomáhat?

Why in this chill, hopeless,
don't I perish, oh, why don't I perish?

Deprived of my youth,
without the joy of my sisters,
condemned for my love,
I pine in the cold currents.
Having lost my sweet charm,
cursed by my beloved
in vain I long to return to my sisters,
in vain I long for the world.
Where are you, magic of summer nights,
over the chalices of water lilies?
Why in this chill, helpless,
don't I perish, oh, why don't I perish?

Ježibaba:

What, what? You're back already?
Well, you didn't stay there long!
And what pale cheeks you have,
and how you're grieving here all alone!
What, were the kisses not to your taste,
and didn't a human bed warm you?

Rusalka:

Oh, alas, dear auntie,
everything betrayed me, everything is lost!

Ježibaba:

Short was the loving,
long will be the moaning,
after kisses from a man's lips
endless, eternal fasting!
Humans are humans, cast out by the elements,
long ago torn from the roots of the earth.
Wretched the one who wanted to know human love,
the one whom human betrayal has now damned!

Rusalka:

My wise auntie, tell me auntie,
is there no hope for me?

Ježibaba:

Your sweetheart rejected you,
stopped loving you,
and now Ježibaba
is to help you again?

Po záletech světských,
dcerko rozmilá,
bys teď k sestřám ráda se zas vrátila?
Inu, mám já radu,
dobrou radu mám,
ale poslechněš-li,
ví to rarach sám!
Lidskou krví
musíš smýti živlů prokletí
za lásku, již chtělas míti
v lidském objetí.
Budeš zas, číms byla prve,
než tě zklamal svět,
ale horkem lidské krve
lze jen ozdravět.
Opustí tě všechna muka,
budeš šťastna hned,
zahubí-li tvoje ruka toho,
jenž tě oklamal, toho,
jenž tě sved'!

Rusalka:

Ježibabo, běda, co to chceš?

Ježibaba:

Ten vezmi nůž a slib,
že poslechněš!

Rusalka:

Jde z tebe hrůza; nech mne nech!
Chci věčně trpět v úzkostech,
chci věčně cítit kletbu svou,
svou celou lásku zhrzenou,
svou beznaděj chci všechnu zřít,
leč on musí šťasten být!

Ježibaba:

V lidský život potměšilý
touha tvá tě vábila,
a teď nemáš tolik síly,
bys krev lidskou prolila?
Člověk je člověkem teprve,
v cizí krev ruku když stopil,
zbrocen když vášní do krve,
bližního krví se opil.
A ty žes chtěla člověkem být
a člověka vášní omámit?
Prázdna ty vodní bublinečko,
měsíční bledá zahalečko,

After worldly adventures,
dear girl,
you'd now like to return to your sisters?
Well, I do have advice,
good advice I have,
but whether you'll listen,
the devil himself knows!
With human blood you must wash away
the curse of the elements
for the love you wanted to have
in a man's embrace.
You'll be again what you were before,
before the world deceived you,
but only the heat of human blood
can cure you.
Freed of all torments,
you'll be happy at once,
if your hand kills
the one who deceived you,
seduced you!

Rusalka:

Ježibaba, alas, what are you saying?

Ježibaba:

Take this knife and promise
you'll obey!

Rusalka:

You horrify me; let me be, let me be!
I want to suffer eternally in anguish,
to feel forever my curse,
my whole rejected love.
I want to see all my hopelessness,
but he, he must be happy!

Ježibaba:

To the human life of deceit
your longing enticed you
and now you haven't the strength
to spill human blood?
Humans are not humans until
they've wet their hands in another's blood,
when, incited by passion, they have become drunk
on the blood of a neighbour!
And you wanted to be a human
and intoxicate a man with passion?
You empty little water bubble,
you moonlit, pale good-for-nothing,

jdi, trp si z věků do věků
a seschni touhou
po svém člověku!

Rusalka:

Vyrvána životu v hlubokou samotu,
bez družek, bez sester mám se brát.
Miláčku vím, to vím,
nikdy víc tě nespatřím,
ó běda nastokrát!

Sbor rusalek:

Odešla jsi do světa,
uprchla jsi našim hrám,
sestřičko ty prokletá,
nesestupuj k nám!
V naše tance nesmí sem,
koho člověk objal již,
rozprchnem se, rozprchnem,
jak se přiblížíš!
Z tvého smutku vane strach
v radostný náš hravý rej,
s bludičkami v bažinách
za nocí si hrej!
Lákej lidi svitem svým,
na rozcestích těžkej teď,
světýlkem svým modravým
do hrobu jim svěť!
Na hrobech a rozcestích
jiných sester najdeš rej,
v reje vodních sester svých
už se nevracej!

Hajný:

Že se bojíš? Třesky, plesky,
však tu jiní bývali!
Zaklepej a pověz hezky,
co ti doma přikázali:
princ že nosí těžkou dumu,
že se poplet na rozumu,
jakás pekla stvůra klatá,
že k nám přišla do hradu
a že prosí stará Háta
Ježibabu o radu!

Kuchtík:

Mně už chromne noha,
vlčí mlhu mám,
pro živého Boha,

go, suffer for ever and ever
and shrivel up with longing
for your human!

Rusalka:

Torn from life into deep solitude,
without companions, without sisters I'm to live.
Oh my love, I know, I know,
I'll never see you.
Oh, woe is me a hundred times!

The Nymphs:

You went away into the world,
fled from our fun and games,
you sister accursed,
don't come to us!
Our dances are off bounds
to one whom a human has embraced,
we'll run away, run away
if you come near!
Your sadness wafts fear
into our happy playing,
with will o' the wisps in marshes
in the night you should play!
Lure people with your glow,
at forks in paths you should move about now,
with your little blue light
enticing them to the grave!
On graves and forks in paths
you'll find the dancing and playing of other sisters,
to the games of your watery sisters
don't return!

The Gamekeeper:

Scared, you say? Chatter, babble!
After all, others have been here!
Knock and say nicely,
what they told you at home to say:
that the prince is tormented,
that he's lost his wits,
that some accursed creature from hell
came to our castle,
and that the old woman Háta begs
Ježibaba for advice!

The Pantryboy:

My legs are paralyzed,
I can't see clearly.
For the living God,

strýčku, jdi tam sám!

uncle, go there yourself!

Hajný:

Gamekeeper:

Kolikrát jsem tudy šel,
temno leckdy bývalo již,
tys mi čistý strašpytel,
že se staré babky bojíš!

How many times I've passed this way;
sometimes it was already dark.
You're a real scaredy cat,
that you're afraid of an old woman!

Kuchtík:

The Pantryboy:

Ondy, když jsi u nás byl,
sáms mne, strýčku, postrašil,
nediv se teď, milý brachu,
že mám v lese plno strachu!

Once when you were visiting us,
you yourself, uncle, frightened me,
so don't be surprised, dear comrade,
that in the forest I'm filled with fear!

Hajný:

Gamekeeper:

Řeči sem, řeči tam,
to tak někdy přidávám.
Ale teď honem hled'
vyzvědět odpověď!
Vzmuž se, hej, zaklepej,
na radu se babky ptej!

Jabber, jabber,
sometimes I spice it up.
But now quickly try
to get an answer!
Be a man, hey, knock,
ask the hag for advice!

Kuchtík:

The Pantryboy:

Já bych jistě breptal,
jakou úzkost mám,
abys tedy zeptal
se jí na to sám!

I'd surely jabber,
I'm so scared.
You'd better ask her
about it yourself!

Hajný:

The Gamekeeper:

Styděl bych se styděl,
být já otcem tvým!
Ale abys viděl,
že se nebojím!
Ježibabo, Ježibabo! Hola, hola!

Ashamed I'd be, ashamed,
if I were your father!
But just so you can see
I'm not afraid!
Ježibaba, Ježibaba! Hello, hello!

Ježibaba:

Ježibaba:

Kdo to hlučí? Kdo to volá?

Who's making that noise? Who's calling?

Hajný:

The Gamekeeper:

Stará Háta k tobě posílá,
abys, Ježibabo, radila!

Old Háta is sending us,
Ježibaba, for your advice!

Ježibaba:

Za tu radu, za rozumu špetku,
tohle vyžle posílá mi k snědku?
Jen co vykrmí se chudinka,
bude z něho pěkná pečinka!

Kuchtík:

Pust' mne z těchto míst!
Strýčku, ona mne chce sníst!

Ježibaba:

Ha, ha, i ty malý zmetku,
hloupé stvoření,
to bych měla k snědku,
čistou pečení!
Pro peklo ať roste prokletý rod váš!
A teď honem pověz,
co mi říci máš.

Kuchtík:

Náš princ těžce stůně, převelice,
uhranula srdce jeho
jakás kouzelnice.
Přived' si ji na hrad, vše jí dal,
jako vlastní život sám ji miloval.
Jeho ženou byla by se stala,
ale krásná kouzelnice svatby nedočkala.
Prince když už zmátla docela,
nevěrná ta kouzelnice zmizela.
Celý hrad je kouzlem
zmámen podnes,
ďábel sám tu kouzelnici
do pekla si odnes'!
Vodník:
Kdo že ji odnes' ?
Koho že zradila?
Prokleté plémě,
jež vás sem posílá!
Tvorové bídní!
On sám ji zradil,
uvrh' ji v prokletí!

Hajný:

Hastrman!

Kuchtík:

Ježibaba:

In exchange for that advice, for a pinch of wisdom,
she's sending me this puny boy to munch on?
As soon as we fatten him up, the pitiful thing,
he's make a nice little roast!

The Pantryboy:

Let me go, let me get out of here!
Uncle, she wants to eat me!

Ježibaba:

Ha, ha, you little runt,
stupid creature.
You'd make a fine roast
to eat!
May your accursed race grow ripe for hell!
And now say quickly
what you're supposed to tell me!

The Pantryboy:

Our prince is very, very ill,
his heart bewitched
by some sort of enchantress.
He brought her to the castle, gave her everything,
loved her like his very own life.
She would have become his wife,
but the lovely enchantress didn't stay for the wedding.
When she had him thoroughly confounded,
that unfaithful enchantress vanished.
The whole castle is in a magical
stupor to this day.
The devil himself took that enchantress
and carried her off to hell!
The Watersprite:
Who do you say carried her off?
Whom do you say she betrayed?
Accursed the breed
that sends you here!
Wretched creatures!
He himself betrayed her,
cast her into damnation!

The Gamekeeper:

The water gnome!

The Pantryboy:

Strýčku! Proboha, strýčku!

Uncle, for God's sake, uncle!

Vodník:

The Watersprite:

Pomstím se, pomstím,
kam říš má dosahá!

I'll take my revenge, I will,
wherever my realm extends!

Ježibaba:

Ježibaba:

Ha, ha, ha, ha!

Ha, ha, ha, ha!

1. lesní žínka:

The 1st wood nymph:

Mám, zlaté vlásky mám,
svatojánské mušky slétají se k nim,
ruka moje bílá vlásky rozpustila,
měsíček je češe svitem stříbrným.
Mám, mám, zlaté vlásky mám!

I have golden tresses, yes I do.
The fireflies fly down to them.
My white hand has let my tresses down.
The moon is combing them with its silvery light.
I have golden tresses, yes I do!

2. lesní žínka:

The 2nd wood nymph:

Mám, bílé nožky mám,
proběhla jsem palouk celičký,
proběhla jsem bosa,
umyla je rosa,
měsíček je obul v zlaté střevíčky!

I have white feet, yes I do.
I ran through the whole meadow.
I ran barefoot
and the dew washed them.
The moon shod them in golden slippers!

3. lesní žínka:

The 3rd wood nymph:

Mám, krásné tílko mám,
na palouku v noci
svítí jeho vděk.
Kudy běžím, všudy moje bílé údy
do stříbra a zlata šatí měsíček!

I have a lovely little body, yes, I do,
and on the meadow at night
it shines with its charm.
Wherever I run, my white limbs
are clothed in silver and gold by the moon.

Lesní žínky:

The wood nymphs:

Dokola, sestřičky, dokola,
v lehounký noční vánek,
za chvíli z rákosí zavolá
zelený hastrmánek.
Už tu je, už tu je,
už si sítě spravuje,
už tu je, už!
Hastrmánku, heja hej,
honem si nás nachytej!
Kterou chytíš, mužíčku,
dá ti pěknou hubičku.
Ale žena, hastrmánku,
ha, ha, ha, hastrmánku,
za uši ti vytahá.
Hastrmánku, heja hej,
honem si nás nachytej!

Let's dance, sisters, let's dance
into the gentle night breeze!
In a moment from the reeds we'll hear calling
the green water gnome!
Here he is, here he is,
mending his nets,
here he is!
Vodník, come on, hey,
quickly catch us!
The one you catch, dear man,
will give you a nice kiss.
But your wife,
ha, ha, ha, Vodník,
will pull your ears!
Vodník, come on, hey,
quickly catch us!

Vodník:

Nelaškujte plaše,
děti zlatovlasé,
rodná voda naše
lidským rmutem zkalila se.

Lesní žínky:

Cože nám ruší veselý rej?
povídej, mužíčku, povídej!

Vodník:

Hluboko na dně sténá
sestrami zavržená
ubohá Rusalka bledá!
Běda, ó běda!

1. lesní žínka:

Cítím slzu ve zraku,
chlad mne náhle ovál.

2. lesní žínka:

Do šedivých oblaků
měsíček se schoval.

3. lesní žínka:

Tma se tiskne v skráně mé,
sestry, sestry, prchněme!

Princ:

Bílá moje lani!
Pohádka! Němý prelude!
Mému naříkání, spěchu bez ustání
konec už nikdy nebude?
Ode dne ke dni touhou štván
hledám tě v lesích udýchán,
noc-li se blíží, tuším tě v ní,
chytám tě v mlze měsíční,
hledám tě širé po zemi.
Pohádka, vrať se mi!
Tady to bylo,
mluvte, němé lesy!
Vidino sladká, milenko má, kde jsi?
Bílá moje lani! Kde jsi?
Při všem co v mrtvé srdci mám,
nebe i zemi zaklínám,

The Watersprite:

Don't tease me coyly,
golden-haired children.
Our native waters
have clouded with human grief.

The wood nymphs:

What's spoiling our merry games?
Tell us, dear man, tell us!

The Watersprite:

Deep on the bottom is moaning,
rejected by her sisters,
poor, pale Rusalka!
Oh, alas!

The 1st wood nymph:

I feel a tear in my eye;
a chill has suddenly blown on me.

The 2nd wood nymph:

In gray clouds
the moon has hidden.

The 3rd wood nymph:

Darkness is pressing into me.
Sisters, let's flee!

The Prince:

My white doe!
My fairy tale! My mute vision!
Will my lamenting, my constant rush
never end?
From day to day driven by longing,
I seek you, panting, in the woods.
If night approaches, I sense you in it,
I grasp at you in the moonlit mist,
I seek you all over the earth!
My fairy tale, come back to me!
This is the place,
speak, silent woods!
Sweet vision, my love, where are you?
My white doe! Where are you?
By everything I have in my dead heart,
I invoke both heaven and earth,

zaklínám Boha i běsy,
ozvi se, ozvi, kde jsi?
Milenko má!

Rusalka:

Miláčku, znáš mne, znáš?
Miláčku, ještě vzpomínáš?

Princ:

Mrtva-lis dávno, znič mne vráz,
živa-lis ještě, spas mne, spas!

Rusalka:

Živa ni mrtva, žena ni víla,
prokleta bloudím mátohou,
marně jsem chvíli v loktech tvých snila
ubohou lásku, lásku svou.
Milenkou tvojí kdysi jsem byla,
ale teď jsem jen smrtí tvou!

Princ:

Bez tebe nikde nelze žít,
můžeš mi, můžeš odpustit?

Rusalka:

Proč volal jsi mne v náruč svou,
proč ústa tvoje lhala?
Teď měsíční jsem vidinou,
v tvá muka neskonala!
Teď tebe šálím v nočních tmách,
je zneuctěn můj klín
a s bludičkami na vodách
tě svedu do hlubin.
Proč volal jsi mne v náruč svou,
proč ústa tvoje lhala?
Tys hledal vášeň, vím to, vím,
tys hledal vášeň, jíž já jsem neměla,
a teď-li tě políbím,
jsi ztracen, jsi ztracen docela.

Princ:

Líbej mne, líbej, mír mi přej,
nechci se vrátit ve světa rej,
do smrti třeba mne ulíbej!

I invoke both God and the demons!
Show yourself! Where are you,
my love?

Rusalka:

My love, do you recognize me, do you?
My love, do you still remember?

The Prince:

If you're long since dead, destroy me at once!
If still alive, save me, save me!

Rusalka:

Neither alive nor dead, neither women nor nymph,
accursed, I wander as a phantom.
In vain, for a moment in your arms
I dreamed of my pitiful love.
Your lover I was,
but now I'm only your death!

The Prince:

Without you life is not possible anywhere!
Can you forgive me?

Rusalka:

Why did you call me into your arms?
Why did your lips lie?
Now I'm a moonlit apparition
for your eternal torture!
Now I deceive you in the dark of night;
my womanhood is defiled
and with the will-o'-the-wisps on the waters
I entice you into the depths.
Why did you call me into your arms?
Why did your lips lie?
You sought passion, I know, I know,
which I lacked.
And now if I kiss you
you're lost completely!

The Prince:

Kiss me, give me peace!
I don't want to return to the merriment of the world!
Keep kissing me till I die!

Rusalka:

A tys mi, hochu můj, tolik dal,
proč jsi mne, hochu můj, oklamal?
Zda to víš, hochu, zda to víš,
z loktů mých že se nevrátíš,
že zkázou
to v loktech mých zaplatíš.

Princ:

Všechno chci ti dát,
líbej mne, líbej tisíckrát!
Nechci se vrátit, zemru rád,
líbej mne, líbej, mír mi přej.
Nechci se vrátit, zemru rád,
nemyslím, nemyslím na návrat!

Rusalka:

Láska má zmrazí všechny cit,
musím tě, musím zahubit,
musím tě v lednou náruč vzít!

Princ:

Líbej mne, líbej, mír mi přej!
Polibky tvoje hřích můj posvěť!
Umírám šťasten,
umírám ve tvém objetí!

Vodník:

Nadarmo v loktech zemře ti,
marny jsou všechny oběti,
ubohá Rusalko bleďá! Běda!

Rusalka:

Za tvou lásku, za tu krásu tvou,
za tvou lidskou vášeň nestálou,
za všecko, čím klet jest osud můj,
lidská duše, Bůh tě pomiluj!

libretto by **Jaroslav Kvapil**

Rusalka:

And you, my lad, gave me so much,
why, my lad, did you deceive me?
Do you know, my lad, do you know?
That from my arms you'll never return?
That with this annihilation
in my arms you'll pay for it?

The Prince:

I want to give you everything,
kiss me a thousand times!
I don't want to return, I'll gladly die,
kiss me, kiss me, give me peace.
I don't want to return, I'll gladly die,
I've no thought of returning!

Rusalka:

My love will freeze all your senses!
I must destroy you,
I must take you into my icy embrace!

The Prince:

Kiss me, give me peace!
Your kisses will absolve me of my sin.
I die happy
in your embrace!

The Watersprite:

In vain he'll die in your arms,
futile are all sacrifices,
Oh poor, pale Rusalka! Alas!

Rusalka:

For your love, for that beauty of yours,
for your inconstant human passion,
for everything by which my fate is cursed,
human soul, God have mercy on you!

libretto by **David R. Beveridge**

